

Til Teknik- og Miljøudvalget

17. august 2018

Vedrørende Intern Revision's gennemgang af rapport fra Ernst & Young (EY), Tilbagebetalingsbehov til grundejerne

Sagsnr.
2018-0176427

Dokumentnr.
2018-0176427-13

Intern Revision har fået rapporten fra Ernst & Young (EY) tilsendt til gennemlæsning. Rapporten blev drøftet ved et møde mellem forvaltningen og Intern Revision den 13. august 2018. Intern Revision har efterfølgende fremsendt fire spørgsmål/anbefalinger til rapporten. Skrivelse fra Intern Revision af 14. august 2018 er vedlagt.

Forvaltningen har indhentet en redegørelse fra advokatfirmaet Nielsen Nørager (NN) vedr. besvarelsen af spørgsmål 1 og 3. Notat fra NN af 14. august 2018 er vedlagt. Endvidere har forvaltningen indhentet en redegørelse fra EY vedr. besvarelsen af spørgsmål 4. Notat fra EY af 15. august 2018 er vedlagt.

Herunder er anført de fire spørgsmål og anbefalinger fra Intern Revision (i kursiv) med forvaltningens svar. Desuden er anført Intern Revisions forbehold overfor forvaltningens svar på spørgsmål 1 (i kursiv).

1. TMF har jf. afsnit 3.1 opgjort tilbagebetalingsbehovet til grundejerne til i alt 17,5 mio. kr. Ved opgørelsen af tilbagebetalingsbehovet har forvaltningen imidlertid foretaget modregning af resultaterne (beregnete underskud) af fortovsregnskaber for 2015-2017.

Det er vores opfattelse, at der ikke er hjemmel til at modregne evt. merforbrug i en fejlagtig takstberegning. Ifølge TMF's beregninger er der opkrævet 25,5 mio. kr. for meget for perioden 2015-2017 som følge af effektiviseringer. Vi skal anmode om, at TMF tilvejebringer hjemmelsgrundlaget for modregning af beregnede driftsunderskud.

NN anfører, at det efter NN's vurdering ikke kræver et særligt hjemmelsgrundlag at modregne forvaltningens driftsunderskud i forbindelse med opgørelsen af tilbagebetalingsbehovet til grundejerne.

Opfølgende dialog med Intern revision om spørgsmål 1:

Intern Revision anfører i mail den 16. august 2018: Vedrørende modregning af beregnet merforbrug er det stadig vores opfattelse, at dette ikke er korrekt. I vores vurdering indgår både NN's vurdering jf. det vedlagte notat, men også andre aspekter indgår i vores vurdering.

Sekretariat - U

Islands Brygge 37
Postboks 394
2300 København S

EAN nummer
5798009809452

Vi står gerne til rådighed for en yderligere uddybning heraf, såfremt udvalget skulle ønske dette. Endvidere skal vi bemærke, at det var vores holdning på mødet, at det var EY, der skulle besvare spørgsmålet om, hvorvidt opgørelsen af tilbagebetalingskravet var i overensstemmelse med gældende regler og ikke en juridisk vurdering fra jeres advokat. Det er jo EY, der blåstempler opgørelsesmetode, dokumentation m.v.

Forvaltningen har bedt EY og NN om at forholde sig til Intern Revisions forbehold overfor forvaltningens svar på spørgsmålet.

EY har på baggrund af forbeholdet fra Intern Revision den 17. august 2018 fremsendt en rapport med følgende præcisering tilføjet, s. 2:

”Vores arbejde har ikke omfattet følgende:

- Kontrol af, at omkostningerne i fortovsordningen for perioden 2011-2017 er opgjort af TMF i henhold til gældende lovgivning, herunder vejloven.
- Juridisk vurdering af, om underskud for årene 2015 til 2017 kan modregnes ved opgørelsen af tilbagebetalingsbehovet. TMF har indhentet særskilt juridisk bistand til vurdering heraf.”

Den endelige rapport er vedlagt som bilag 2 til indstillingen.

Teknik- og Miljøudvalget og Intern Revision vil blive orienteret, når redegørelsen fra NN vedrørende Intern Revisions forbehold foreligger.

2. I afsnit 4.4 er det oplyst, at timetaksten på 474 kr. er anvendt for 2016. Vi er i tvivl om rigtigheden heraf. Ifølge TMF's regneark til beregning af takster for 2017 er det således oplyst, at der i 2017 er implementeret nye timepriser, og i beregningen er anvendt 474 kr.

Afsnit 4.4 vedrører omkostningerne i fortovsordningen. Forvaltningen kan bekræfte rigtigheden af oplysningen i afsnit 4.4 om anvendelsen af timetaksten på 474 kr. for 2016, hvad angår opgørelse af forvaltningens udgifter. Taksterne, dvs. indtægtssiden, i fortovsordningen blev efter normal praksis beregnet og godkendt politisk allerede i 2015, og derfor inden de nye timepriser kom til forvaltningens kundskab. Det betød følgende for regnskabet for 2016:

- Indtægterne gennem taksterne var ikke tilpasset til den nye timepris på 474 kr.
- Udgiftsniveauet blev opgjort pba. af den nye timepris på 474 kr.

I 2016 blev taksterne for 2017 beregnet og godkendt politisk. Beregningen skete på baggrund af de nye timepriser. Dermed var både udgifter og indtægter i 2017 tilpasset de nye timepriser.

3. *Nielsen Nørager har i et notat til TMF om kommunens pligt til konkurrenceudsættelse, jf. vejlovens § 137, stk. 1 og 2, anført, at bestemmelsen kan forstås som en pligt, når der træffes nye afgørelser vedr. fortovsordningen. I taksten for 2017 anvender TMF en ny timeprisberegning, som er medvirkende til at taksterne for 2015 opreguleres med 14,65 % i 2017.*

Vi anbefaler, at det undersøges, om en fornyet timeprisberegning kan sidestilles med en ny afgørelse og dermed pligt til konkurrenceudsættelse.

NN anfører, at det forhold, at Københavns Kommune med virkning fra 2017 genberegner prisen for bl.a. kommunens renholdelsesydelse under fortovsordningen, ikke kan anses for at være en ny afgørelse om at udføre arbejder for grundejernes regning efter vejlovens § 64 og § 72 (eller sidestilles med en sådan afgørelse), som i sig selv udløste en pligt for kommunen til at konkurrenceudsætte fortovsordningen.

4. *Ifølge rapportens afsnit 4.5 har den anvendte fordelingsnøgle på 74 % været uændret siden et tidsstudie i 2012, og jf. afsnit 5 foreligger der ikke tidsstudier eller andre kvantificerbare målinger i perioden 2013 til 2017, der har kunnet efterprøves af EY.*

Vi anbefaler, at det undersøges, om EY har forholdt sig til tidsstudiet i 2012, som ligger til grund for den anvendte fordelingsnøgle på 74 %.

EY henviser til deres rapport dateret 24. juli 2013 om ”Vurdering af kostægtighed vedrørende Teknik- og Miljøforvaltningens fortovsrenholdelse for private grundejere” afsnit 4.2.1 hvor tidsstudiet omtales på følgende måde:

”Ved kontrol af den reviderede fordelingsnøgle har vi fået udleveret materiale fra en analyse af fordelingen på Nørrebro i november 2012. Denne analyse viser en fordeling på 74%. Undersøgelsen er foretaget ved at medarbejdere fra Nørrebro har specificeret deres tidsforbrug på opgaver i en periode på 14 dage. Medarbejdernes tidsforbrug på fortovsordningen set i forhold til det samlede antal effektive timer er sammenholdt med de nuværende fordelingsnøgler, og undersøgelsen viser, at timeregistreringen i hovedtræk giver et retvisende billede og understøtter de anvendte fordelingsnøgler”

EY konkluderer, at da deres rapport af 24. juli 2013 beskriver udarbejdelsen af tidsstudiet, må EY have foretaget en gennemlæsning af tidsstudiet i forbindelse med udarbejdelsen af rapporten.

Dato 14. august 2018

Tommy Jakobsen

Teknik- og Miljøforvaltningen

Att. Serviceområdechef Jon Pape

EY's rapport – Tilbagebetalingsbehov til grundejerne

Teknik- og Miljøforvaltningen har anmodet om Intern Revisions eventuelle kommentarer til EY's rapport – Tilbagebetaling til grundejerne af 6. august 2018.

Vi har på et møde den 13. august med Teknik- og Miljøforvaltningens ledelse fremsat og drøftet følgende forhold:

1. TMF har jf. afsnit 3.1 opgjort tilbagebetalingsbehovet til grundejerne til i alt 17,5 mio. kr. Ved opgørelsen af tilbagebetalingsbehovet har forvaltningen imidlertid foretaget modregning af resultaterne (beregnete underskud) af fortovsregnskaber for 2015-2017.

Det er vores opfattelse, at der ikke er hjemmel til at modregne evt. merforbrug i en fejlagtig takstberegning. Ifølge TMF's beregninger er der opkrævet 25,5 mio. kr. for meget for perioden 2015-2017 som følge af effektiviseringer. Vi skal anmode om, at TMF tilvejebringer hjemmelsgrundlaget for modregning af beregnede driftsunderskud.

2. I afsnit 4.4 er det oplyst, at timetaksten på 474 kr. er anvendt for 2016. Vi er i tvivl om rigtigheden heraf. Ifølge TMF's regneark til beregning af takster for 2017 er det således oplyst, at der i 2017 er implementeret nye timepriser, og i beregningen er anvendt 474 kr.
3. Nielsen Nørager har i et notat til TMF om kommunens pligt til konkurrenceudsættelse, jf. vejlovens § 137, stk. 1 og 2, anført, at bestemmelsen kan forstås som en pligt, når der træffes nye afgørelser vedr. fortovsordningen. I taksten for 2017 anvender TMF en ny timeprisberegning, som er medvirkende til at taksterne for 2015 opreguleres med 14,65 % i 2017.

Vi anbefaler, at det undersøges, om en fornyet timeprisberegning kan sidestilles med en ny afgørelse og dermed pligt til konkurrenceudsættelse.

4. Ifølge rapportens afsnit 4.5 har den anvendte fordelingsnøgle på 74 % været uændret siden et tidsstudie i 2012, og jf. afsnit 5 foreligger der ikke tidsstudier eller andre kvantificerbare målinger i perioden 2013 til 2017, der har kunnet efterprøves af EY.

Vi anbefaler, at det undersøges, om EY har forholdt til tidsstudiet i 2012, som ligger til grund for den anvendte fordelingsnøgle på 74 %.

Herudover tager vi til efterretning at:

- Ledelsens vurderinger og skøn er hovedsageligt baseret på faglige vurderinger og i mindre grad på verificerbar dokumentation. Det har derfor kun i mindre omfang været muligt at efterprøve de foretagne vurderinger og skøn.
- EY's arbejde ikke en erklæringsopgave med sikkerhed, og EY udtrykker derfor ingen revisions- eller reviewkonklusion. EY har ikke foretaget en revisionsmæssig gennemgang af den fremlagte dokumentation, herunder efterprøvet dokumentationens fuldstændighed eller afstemt til underliggende registreringer i it-systemer m.v.
- Tilbagebetalingsbehovet er begrundet i omkostningsreduktioner som følge af følgende:
 - a. Løvpustere
 - b. Omstillingsprojekter
 - c. Ledelse – løbende optimeringstiltag

TMF's kontrolbud udviser på dette grundlag en årlig besparelse på 30 % af udgifterne til fortovsordningen. Som nævnt ovenfor under bullet 1 er grundlaget for besparelserne udokumenteret og baseret på ledelsens skøn og vurderinger.

Endelig kan det oplyses at Intern Revision er i gang med en undersøgelse med vurdering af, hvorledes overfaktureringen af fortovsordningen har været anvendt, herunder få belyst forskellen mellem de opkrævede indtægter og priserne i Teknik- og Miljøforvaltningens kontrolbud. Undersøgelsen forventes afsluttet i september 2018.

ADVOKATPARTNERSELSKAB
WWW>NNLAW.DK

FREDERIKSBERGGADE 16
1459 KØBENHAVN K

CVR. NR. 32 30 33 74

TEL +45 33 11 45 45
FAX +45 33 11 80 81

LFB@>NNLAW.DK

14. AUGUST 2018
REF. 66.249

NOTAT OM FAKTISKE OMKOSTNINGER, GENBEREGNING AF TIMEPRISER OG TILBAGEBETALING

1. BAGGRUND OG KONKLUSION

Intern Revision har i et brev af 14. august 2018 til Teknik- og Miljøforvaltningen med kommentarer til Ernst & Youngs rapport om tilbagebetaling til grundejerne bl.a. anført, at der efter Intern Revisions opfattelse ikke er hjemmel til at modregne forvaltningens driftsunderskud i forbindelse med opgørelsen af det tilbagebetalingskrav, der påhviler Københavns Kommune som følge af, at kommunen har opkrævet mere end de faktiske udgifter forbundet med fortovsrenholdet. Intern Revision har samtidig anbefalet, at det undersøges, om en fornyet timeprisberegning, kommunen foretog med virkning fra 2017, kan sidestilles med en ny afgørelse efter vejloven, som udløste pligt til at konkurrenceudsætte fortovsordningen. Teknik- og Miljøforvaltningen har i en mail af samme dag anmodet os om et notat med en stillingtagen til de rejste spørgsmål.

Det er vores vurdering, at det ikke kræver et særligt hjemmelsgrundlag at modregne forvaltningens driftsunderskud i forbindelse med opgørelsen af tilbagebetalingsbehovet til grundejerne, når blot beregningen er i overensstemmelse med retningslinjerne herfor. Det er endvidere vores vurdering, at det forhold, at Københavns Kommune med virkning fra 2017 genberegnete prisen for bl.a. kommunens renholdelsesydelse under fortovsordningen, ikke kan anses for at være en ny afgørelse om at udføre arbejder for grundejernes regning efter vejlovens § 64 og § 72 (eller sidestilles med en sådan afgørelse), som i sig selv udløste en pligt for kommunen til at konkurrenceudsætte fortovsordningen.

Nedenfor under punkt 2 uddybes kort de faktiske omstændigheder, vi bygger vores vurdering på. Under punkt 3 uddybes baggrunden for vores konklusion.

2. DE FAKTISKE OMSTÆNDIGHEDER

2.1. Ernst & Youngs beregning af tilbagebetalingsbehovet

Ernst & Young opgør i sin rapport tilbagebetalingsbehovet til grundejerne til ca. 17,5 mio. kr. Det fremgår bl.a. af rapportens bilag 4, at beregningen af tilbagebetalingsbehovet for 2015-2017 tager udgangspunkt i de negative resultater (driftsunderskud), fortovsregnskabene udviste for disse år på henholdsvis ca. -10,5 mio. kr., -1,5 mio. kr. og -3,6 mio. kr.

Intern Revision har i sit brev til Teknik- og Miljøforvaltningen af 14. august 2018 anført, at der efter Intern Revisions opfattelse ikke er hjemmel til at modregne driftsunderskud i forbindelse med opgørelsen af tilbagebetalingsbehovet til grundejerne.

2.1. Kommunens genberegning af timepriser

Intern Revision har endvidere i sit brev af 14. august 2018 – i lyset af, at Teknik- og Miljøforvaltningen i taksten for 2017 anvendte forhøjede timepriser i forhold til tidligere – herudover anbefalet, at det undersøges, om en fornyet timeprisberegning kan sidestilles med en ny afgørelse efter vejloven, som udløste en pligt til konkurrenceudsættelse.

Københavns Kommune har i en mail af 14. august 2018 supplerende oplyst herom, at kommunen med virkning fra 2017 hævede priserne for fortovsrenholdet. Prisændringen skete som led i en generel genberegning af samtlige timepriser i hele driftsområdet i Byens Drift og Byens Fysik. Fokus var ikke udelukkende fortovsordningen, hvis priser imidlertid også blev genberegnet med bistand fra en ekstern revisor. Særligt i forhold til fortovsordningen skal prisændringen ses i sammenhæng med, at fortovsordningen i flere år havde givet underskud, og at de opkrævede beløb således ikke modsvarede de faktiske udgifter.

3. VURDERING

3.1. Kommunens genberegning af timepriser

En ændret prisfastsættelse af kommunens renholdelsesydelse kan efter vores vurdering ikke anses for en "bestemmelse" (afgørelse) om at udføre fortovsrenhold for grundejernes regning i vejlovens § 137's forstand, der i sig selv udløser en pligt for konkurrenceudsættelse. Det skyldes, at sådanne "bestemmelser" træffes efter fremgangsmåden i vejlovens § 64 og § 72, herunder på baggrund af en politisk beslutning, forhandling med politiet, partshøring af de berørte grundejere mv. Vejlovens § 137 er en procesbestemmelse knyttet til disse regler: "Når der træffes bestemmelse" om fortovsrenhold for grundejernes regning, så skal det ske efter fremgangsmåden i vejlovens § 137 om konkurrenceudsættelse.

Det er med andre ord det forhold, at der træffes bestemmelse om at udføre fortovsrenhold for grundejernes regning efter vejlovens § 64 og § 72, der som udgangspunkt udløser en pligt til at konkurrenceudsætte, ikke det forhold, at prisen for den ydelse, der leveres, reguleres op eller ned.

Vejlovens § 72 indeholder i øvrigt regler om opkrævning, der forudsætter, at beslutningen om at udføre arbejde for grundejerne allerede er truffet – og således er uafhængig af spørgsmålet om opkrævning – herunder regler om, at kommunen som vejmyndighed skal bestemme udgiftsfordelingen mellem grundejerne for det udførte arbejde, og at kommunen i den forbindelse kan medregne et administrationstillæg efter lovens § 30.

3.2. Beregningen af faktiske udgifter efter vejloven

Som vi har redegjort for i et notat af 22. august 2018 var spørgsmålet om, hvilket beløb kommunerne må opkræve til bl.a. fortovsrenhold, inden vejlovens ikrafttræden den 1. juli 2015 reguleret i § 10 i renholdelsesloven fra 1970. § 10 i renholdelsesloven bestemte imidlertid blot, at renholdelsen kunne udføres "for de forpligtedes regning, eventuelt mod et fast årligt vederlag". Det var imidlertid almindeligt antaget, herunder i Vejdirektoratets praksis, at kommunerne ikke i medfør af bestemmelsen kunne opkræve mere end udgifterne til det udførte arbejde samt eventuelle administrative udgifter.

Vejdirektoratets afgørelse af 22. maj 2014, sag nr. 14/04289

I en sag om bl.a. berettigelsen af størrelsen af en kommunalt opkrævet renholdelsesafgift for renholdelse af fortovet ved og omkring en banegård udtalte Vejdirektoratet bl.a. om det retlige grundlag for opkrævningen:

"Kommunen kan bestemme, at de forpligtelser, den har pålagt grundejerne efter lovens § 5, stk. 1, skal udføres af kommunen for de forpligtede grundejeres regning. Dette fremgår af renholdelseslovens § 10. Vintervedligeholdelsesloven indeholder ikke bindende regler om, hvordan udgifterne skal fordeles eller opkræves mellem de vedligeholdelsespligtige, jf. § 10, jf. § 5, stk. 1, ligesom loven heller ikke indeholder regler om størrelsen på udgifterne, der kan opkræves.

...

Bestemmelsen i renholdelseslovens § 10 hviler på den forudsætning, at vejbestyrelsen (kommunen), der overtager grundejernes forpligtelser efter lovens § 5, alene opkræver udgifterne til det udførte samt eventuelle administrative ud-

gifter i forbindelse hermed. Bestemmelsen indeholder dog ingen regler om størrelsen på de opkrævede udgifter, og om hvordan disse bør afspejles i kvalitetsniveauet af renholdelsen. Dette er således ligeledes et forhold, som er omfattet af kommunens skøn, og som vi – som klagemyndighed – ikke kan tage stilling til.”

Renholdelseslovens § 10 er videreført i den nye vejlovs § 72, dog således at det i lovbestemmelsen og forarbejderne nu er nærmere specificeret, hvilket administrative udgifter der kan indgå i forbindelse med kommunernes opkrævning. Af § 72, stk. 2, fremgår således:

”Stk. 2.

Vejmyndigheden skal sikre, at arbejdet udføres billigst muligt ved gennemførelse af proceduren i § 137, når den udfører arbejde for ansøgers regning. Vejmyndigheden kan i dette tilfælde medregne et administrationstillæg efter § 30.”

Af forarbejderne til § 72, stk. 2, fremgår det, jf. lovforslag nr. L 20 af 8. oktober 2014, de specielle bemærkninger til § 72:

”Formålet med bestemmelsen er at sikre, at grundejerne ikke afholder større udgifter, end markedet tilsiger. Der findes tilsvarende bestemmelser i privatvejsloven for de situationer, hvor kommunalbestyrelsen bestemmer, at den forestår udførelsen af pålagte pligter. Det foreslås endvidere som noget nyt i forhold til den gældende renholdelseslovs § 10, at vejmyndigheden i disse tilfælde skal kunne medregne et administrationstillæg, således som det er beskrevet i forslagets § 30. Det betyder, at vejmyndigheden kan medregne dokumenterede administrative udgifter til en værdi svarende til maksimalt 9 pct. af udgifterne til selve renholdelses- eller vintervedligeholdelsesarbejdet.”

Af forarbejderne til den nævnte § 30 i vejloven, der handler om fastsættelse af administrationsbidrag i forbindelse med opkrævning af vejbidrag, fremgår bl.a., jf. de specielle bemærkninger i samme lovforslag til denne bestemmelse:

”I de administrative udgifter indgår bl.a. udgifter til gennemførelse af partshøringer, beregning af udgiftsfordelinger, besvarelse af indsigelser mv., indhentning af tilbud, tilsyn med vej- og gravearbejder og opkrævning af vejbidrag.

I forbindelse med opgørelsen af vejmyndighedens egne administrative udgifter kan vejmyndigheden medregne samtlige udgifter, der er forbundet med administrationen af det pågældende vejprojekt, herunder lønnen til vejmyndighedens ansatte, så længe vejmyndigheden herved ikke oppebærer indtægter til dækning af sin øvrige drift."

Som det fremgår af citatet, herunder af udtrykket "bl.a.", er opregningen af administrative udgifter ikke udtømmende, og samtlige udgifter, der er forbundet med administrationen af det pågældende vejprojekt (her fortovsrenholdet) kan medregnes, så længe vejmyndigheden ikke herved oppebærer indtægter til dækning af sin øvrige drift. Til gengæld er det beløb, der kan opkræves til administration, maksimeret til 9 procent af udgifterne til selve renholdesarbejdet.

Når forvaltningen skal vurdere, hvad der har været de faktiske udgifter efter vejloven, vil det således efter vores opfattelse være sagligt at tage højde for driftsunderskud forbundet med fortovsordningen. Dette kræver efter vores opfattelse ikke noget særligt hjemmelsgrundlag.

Sammenfattende er det med henvisning hertil vores vurdering, at det ikke kræver et særligt hjemmelsgrundlag, at forvaltningens driftsunderskud modregnes i forbindelse med opgørelsen af tilbagebetalingsbehovet til grundejerne, når blot beregningen er i overensstemmelse med de nævnte retningslinjer.

København, den 14. august 2018

Anders Valentiner-Branth

Lau Franzmann Berthelsen

Teknik - og Miljøforvaltningen
Serviceområdechef Jon Pape
Islands Brygge 37
2300 København S

15. august 2018

Besvarelse af spørgsmål fra Intern revision

Københavns Kommune Intern Revision har i notat af den 14. august 2018 om - EY's rapport vedrørende tilbagebetaling til grundejerne - under punkt 4. angivet følgende:

"Ifølge rapportens afsnit 4.5 har den anvendte fordelingsnøgle på 74 % været uændret siden et tidsstudie i 2012, og jf. afsnit 5 foreligger der ikke tidsstudier eller andre kvalificerbare målinger i perioden 2013 til 2017, der har kunnet efterprøves af EY.

Vi anbefaler, at det undersøges, om EY har forholdt sig til tidsstudiet i 2012, som ligger til grund for den anvendte fordelingsnøgle på 74 %."

Vi skal som aftalt besvare spørgsmålet under punkt 4.

Omtale af tidsstudiet i rapporten fra 2013

EY udarbejdede rapport dateret den 24. juli 2013 om "Vurdering af kostægthed vedrørende Teknik- og Miljøforvaltningens fortovsrenholdelse for private grundejere". Der fremgår af rapportens afsnit 4.2.1 på side 7 af 12 følgende omtale af tidsstudiet i 2012.

"Ved kontrol af den reviderede fordelingsnøgle har vi fået udleveret materiale fra en analyse af fordelingen på Nørrebro i november 2012. Denne analyse viser en fordeling på 75 pct. til fortovene, og ligger derfor tæt op ad den anvendte fordeling på 74 pct. Undersøgelsen er foretaget ved at medarbejdere fra Nørrebro har specificeret deres tidsforbrug på opgaver i en periode på 14 dage. Medarbejdernes tidsforbrug på fortovsordningen set i forhold til det samlede antal effektive timer er sammenholdt med de nuværende fordelingsnøgler, og undersøgelsen viser, at timeregistreringen i hovedtræk giver et retvisende billede og understøtter de anvendte fordelingsnøgler."

Konklusion på udførte handlinger

Rapporten omtaler sammenholdelse af tidsstudiets resultat med den anvendte fordelingsnøgle. Tidsstudiets udarbejdelse er beskrevet i rapporten og EY må derfor have foretaget en gennemlæsning af tidsstudiet i forbindelse med udarbejdelsen af rapporten.

Gennemgang af arbejds papirer vedrørende rapporten fra 2013 har ikke identificeret dokumentation for yderligere handlinger.

Med venlig hilsen
ERNST & YOUNG P/S

Martin Alsbaek
statsaut. revisor